

HÚSVÉTI ÖRÖM

Elhengerítve már a sziklatömb,
kitátva tátong már a sziklalt.
Ujjongva hirdeti a menny s a föld:
Halleluja, az Úr feltámadott!

És hirdetik az első szemtanúk,
hogymint újra él a drága Messiás,
ezzel telik meg szívük és szavuk,
már nem érdekli őket semmi más.

E szent öröm bennünk is győzze le
a félelembe bújt önérdeket,
s szívünk az élő Krisztus töltse be
bátor szólással gyávaság helyett!*

Bizonyosságul, hogy Teste nem halott,
vigyük ma is mindnyájan szerteszét,
hogymint halálával életet adott,
s hogymint feltámasztja minden gyermekét!

Bizonyosságul éljük ez örömet,
s a most is élő Krisztus életét,
ki mint a fán a kínhalál előtt,
most is kitarja értünk szent kezét.

És mondjuk el: e földre értünk jött,
értünk halt meg, s fel értünk támadott!
Fogadjuk hát ma még szívünkbe őt,
nyíljék meg már e büszke sziklalt!*

*1962-ben, a diktatúra kellős közepén íródott!

Balog Miklós

Reményik Sándor: Pilatus

János ev. 19,22

A pörnek vége. Elvégeztetett...
Véres a kereszt tövében a fű.
A helytartóban forr a néma düh
S egy gondolat tépi a másikat.

"Rongy csőcselék, én unlak titeket,
Unom a vágyatok, a hitetek,
A papjaitok ragyogó ruháját,
A mellükverő messiásokat,
A nap hevét ez átkos ég alatt,
A zagyva szókat, buja színeket,
És magamat és uramat, a császárt,
Ki bíróvá tett ilyen nép felett.

"Feszítsd meg!" üvöltötték a fülembé.
Amíg unottan odalöktem nékik.

Szegény bolond! Pedig csak álmodott,
Csak álmodott egy létráról az égig.
Csak álmodott, de ezeknél tán szebben.
Már szürkül fenn a Koponyák hegye -
Vajjon álmodik-e még a kereszten?

Valamit szólt nekem az igazságról,
Azután némán vérzett, ragyogott.
Gúnnyal kértem: az igazság micsoda?
Felelé: "én vagyok".

Eh, hát kicsoda nékem ez az ember?!

A csőcselék morajlott mint a tenger,
Én untam, untam amazokat, ezt is.
Egy messiással több vagy kevesebb,
Pilatus lelke nem lesz nehezebb
És könnyebb tán ez istenverte föld,
Untam a dolgot. Odalöktem. Vége.

"De jaj! vajjon kire szállott a vére?!"

Az alkony megy, az est, az éj leszáll,
De a helytartó nyugtot nem talál.

"Feszítsd meg!" üvöltötték a fülemben
És nekem nem volt elég fegyverem,
Nem volt elég lándzsásom odakünn,
Vagy - vagy üres volt talán a szívem?
Eh mit bánom én, a bölcs szív üres,
Bús madarak, el a szívről, hess!

"Feszítsd meg!" üvöltötték a fülemben.
Mi közöm hozzá? feszítsétek hát,
Te véres kezű, szennyes csócselék,
Feszítsd, feszítsd meg hát a Messiást!
Él-e, meghal-e, egy marad az átok,
Isten se váltja meg ezt a világot.
Mi közöm hozzá? Feszítsétek hát!
Vigyétek! - Vitték. A kereszten holt.
Ki tudja, talán mégis király volt!"

Csend most. De hallga! most az éj kopog,
Pilatus pitvarában a papok.

"Uram, mi véled egyet így nem értünk,
Ahogyan írtad, botránkozás nekünk,
Rexnek, Uram, csak ő mondta magát,
Nem készítetted jól a Golgothát!"

Ni, milyen furcsa rőt láng a szemén!
Ím kővé vált a nádszál: oly kemény.

(Odafenn csendbe hallgat a kereszt.)
Pilatus nő, ahogy beszélni kezd:
"A Messiástok megmenteni késtem,
De négy betűt a keresztjébe véstem,
E négy betű az *én* becsületem,
Hajótöröttségem utolsó roncsa,
Hitetlen hitem, büszke makacsságom,
Egy akarat az akaratlanságon.

E négy betű az én becsületem.
Hadesre! ez a négy betű marad!
Ha alá kéne temetnem e várost,
Rómát, az Imperatort, magamat:
E négy betű az én becsületem!!

Papok, zsidók, hozzátok szólok nyiltan,
Halljátok: amit megírtam, megírtam."

Benn csönd, de künn az éj zsolnáárba kezd
S áll a zsolnááros éjben a kereszt

Beküldte: Kovács Attiláné Kardos Ágnes

A LÉLEK ANTENNÁJA

Hiába öntöm bármí szép szavakká
a bennem izzón élő szent csodát,
kimondva holt betűvé dermed át,
számodra elszürkül hideg salakká.

Feltámadott Urunk bár adná néked,
mint nékem is, élő saját magát!
Meggyőzőn csak ily élmény hatna rád,
mely átfomálhat önmagának téged!

Kevés a szó, kevés az értelem,
itt mérni minden műszer képtelen!
De van, mi több: a lélek antennája,

amely felfogja, és magába zárja
a mondhatatlan égi többletet:
húsvét nyomán van örök életed!

Balog Miklós

ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

*Szerkesztette: Nagy Krisztina
Belvárosi Baptista Gyülekezet Miskolc, Soltész N.K. u. 46/A.*